

نگاهی به اصطلاح نامه ها

محمد فرج زاد

اصطلاح‌نامه فرهنگی

فارسی (اصفا)

ویرایش یکم

سازمان مدارک فرهنگی
انقلاب اسلامی
۱۳۷۴

شورای علمی اصطلاح‌نامه. اصطلاح‌نامه فرهنگی فارسی (اصفا). ویرایش یکم (تهران: سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، ۱۳۷۴)، سی و هشت+۶۳۸ ص.

اصطلاح‌نامه که به انگلیسی «Thesaurus» نامیده می‌شد، کتابی است حاوی لغات و تعبیرات مترادف و متقارب معنی که به صورتی منطقی و معقول، طبقه‌بندی و تنظیم شده است تا مراجعه کننده بتواند به کمک آن، لغت یا لغات مناسب برای بیان مفاهیم مورد نظر خود را بیابد. (۱) برابر نهادهای دیگری نیز برای واژه اصطلاح‌نامه در متن

کتابداری و اطلاع‌رسانی و دیگر منابع، پیشنهاد شده است. مانند کنزالا اصطلاح، گنج و اژه، مجموعه اصطلاحات، واژگان نامه. بتازگی نیز در «فرهنگ علوم انسانی» اثر داریوش آشوری، برای این واژه عبارت «گنج و اژه» پیشنهاد شده است. (۲)

از دیدگاه زبان‌شناسی، این مرجع به ما کمک می‌کند تا از میان مجموعه مترادفات یک لغت یا عبارت، آنی را انتخاب کنیم که فکر ما را واضح‌تر و دقیق‌تر و رسالت‌بیان کند.

بنیادگذار اصطلاح‌نامه، پژوهشکار است از مردم انگلستان به نام «پیتر مارک راجت^۱» که دانشمند و اهل قلم هم بود و مدت‌ها دیری انجمن سلطنتی انگلستان را بر عهده داشت. وی از او این قرن نوزدهم به فکر ابداع طبقه‌بندی مفاهیم و جمع آوری لغات مربوط به هر مقوله افتاد. مواد اثر او بتدریج طی نیم قرن فراهم شد و او سرانجام، در سال ۱۸۵۲ کتاب خود را با عنوان «گنجینه لغات و عبارات انگلیسی»^۲ منتشر کرد. این کار بدیع، چنان مورد توجه اهل علم و ادب قرار گرفت که در زمان حیات خود مصنف چند بار تجدید چاپ شد. (۳)

در آغاز سده بیستم با پیشرفت علم اطلاع‌رسانی این اصطلاح به این شاخه از دانش راه یافت و با معنا و کاربرد کامل‌آغازه‌ای مورد استفاده قرار گرفت. مواد علم اطلاع‌رسانی از اصطلاح‌نامه، مجموعه‌ای مشتمل بر واژه‌ها و اصطلاحات و حتی اطلاعاتی درباره حوزه خاصی از معرفت بشر است، یا مجموعه اصطلاحات نظام یافته‌ای است که بین آنها روابط خاصی -که بدان اشاره خواهد شد- برقرار شده باشد.

در واقع اصطلاح‌نامه هر رشته، مجموعه اصطلاحاتی است که بین آنها روابط معنایی^۳، رده‌ای^۴، یا سلسله مراتبی^۵ برقرار

1. Peter Mark Roget.

2. Thesaurus of the English words and phrases.

3. Semantic Relations.

4. Classified Relations.

5. Hierarchical Relations.

شده و توانایی آن را دارد که موضوع آن رشته را با تمام جنبه‌های اصلی، فرعی و وابسته در هیأتی نظام یافته و به قصد ذخیره و بازیابی اطلاعات و مدارک و مقاصد جنبی دیگر، عرضه کند. (۴)

اصطلاحنامه حاضر در اصل به منظور ایجاد نظام اطلاع‌رسانی فرهنگی به سفارش شورای اروپا به دو زبان انگلیسی و فرانسوی تهیه شده بود.
ج- ژان ویت، اصطلاحنامه توسعه و عمران، ترجمه هوشنگ ابرامی (تهران: بی‌تا، بی‌نا، تکثیر محدود)

این اصطلاحنامه براساس سفارش «سازمان برنامه و بودجه ایران» برای ذخیره و بازیابی مدارک مربوط به حوزه اقتصاد توسعه و عمران ترجمه شد، که متأسفانه تاکنون منتشر نشده است و نسخه‌هایی از آن به صورت دستنوشت در کتابخانه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.
د- جین آچسن، اصطلاحنامه فرهنگ، ارتباطات و اطلاعات، ترجمه عباس حرّی و عبدالحسین آذرنگ (تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی، تاریخ مقدمه ۱۳۶۹) ۲۶۰ ص (آماده چاپ و نشر).

این اصطلاحنامه براساس نیازهای اطلاع‌رسانی فرهنگی و بر مبنای سه بخش از اصطلاحنامه یونسکو، ترجمه و تدوین شده است. اولین کتابشناسی چاپی که این اصطلاحنامه بر روی آن آزمایش شد، «کتابشناسی اطلاعات و ارتباطات» از نگارنده این سطور است.

ه- یونسکو، اصطلاحنامه‌نما (نظام مبادله اطلاعات علمی- فنی)، ویرایش اول (تهران: مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران، ۱۳۷۵) ۸۱+۸۰ ص. این مجموعه بر مبنای اصطلاحنامه کلان علمی و فنی اسپاینز (SPINES) فراهم آمده و شامل دو بخش است: ۱) متن اصلی اصطلاحنامه به فارسی؛ ۲) نمایه انگلیسی-فارسی توصیفگرها. متأسفانه این اصطلاحنامه به دلیل ترجمه صرف، تا حدی فرهنگ بسته است و بیشتر به فرهنگ لغات کنترل شده‌ای شبیه است که روابط میان اصطلاحات رانیز نشان می‌دهد. پوشش موضوعی این اصطلاحنامه متون علمی، فنی و اقتصادی-اجتماعی توسعه را در بر می‌گیرد.

اصطلاحنامه‌های دیگری در سازمانهای دست‌اندرکار نمایه‌سازی و نگهداری اسناد و مدارک، در شرف تدوین و استفاده است. از جمله «اصطلاحنامه علوم قرآنی»، کار حوزه علمیه قم که به پژوهش‌های قرآنی و آثار مرتبط با آن اختصاص

پس در کتابداری و اطلاع‌رسانی، اصطلاحنامه یکی از ابزارهای کنترل کتابشناسی است که به یاری آن در نظامهای نمایه‌سازی پس همارا می‌توان مدارک و اسناد را مرتب و طبقه‌بندی کرد. در حقیقت این اثر بر ساخته از یک نوع زبان ساختگی است که نمایه سازان، در برگردان زبان طبیعی مدارک و اسناد، از آن استفاده می‌کنند.

این تعاریف، با مروری که بر متون مربوط به کتابداری و اطلاع‌رسانی صورت گرفت استخراج شد، که کارکرد اصلی اصطلاحنامه‌های را روشن می‌کند.

در ساختار اغلب اصطلاحنامه‌ها میان توصیفگرهای آن روابط تشابه و ترادف، اعم و اخص و وابسته برقرار شده است. این قبیل منابع به نحوی ساخته می‌شود که بتواند در نمایه‌سازی، محتواهای مدارک یا دیگر داده‌های مجموعه‌ای را بازنماید. (۵)
بر طبق استاندارد «ANSI239-1950» اصطلاحنامه مجموعه‌ای از واژه‌ها و عباراتی است که روابط سلسه مراتبی، مترادفات، وابستگیها و دیگر روابط موجود بین مفاهیم را ارائه می‌کند؛ هدف چنین مجموعه‌ای ایجاد واژگانی استاندارد برای ذخیره‌سازی و بازیابی اطلاعات است. (۶)

استاندارد دیگری، اصطلاحنامه را وزگان زبان نمایه‌ای کنترل شده‌ای تعریف کرده است که طبق اصول، طوری سازمان یافته که روابط پیشین بین مفاهیم (نظری اعم و اخص) را روشن می‌سازد. (۷)

چون در «اصطلاحنامه فرهنگی فارسی» اشاره چندانی به پیشینه اصطلاحنامه نویسی در ایران نشده است، از این رو در اینجا به ترتیب تاریخی، اصطلاحنامه‌های فارسی معرفی می‌شود:
الف- اتحادیه بین المللی مراکز مدارک (فید)؛ یونسکو، اصطلاحنامه علم اطلاع‌رسانی و دکوماتاسیون، ترجمه محمد حسین دانشی و عبدالحسین آذرنگ (تهران: مرکز اسناد فرهنگی آسیا، ۱۳۵۷) ۱۳۷ ص.

نخستین اصطلاحنامه به زبان فارسی در حوزه تخصصی به منظور تنظیم و طبقه‌بندی مدارک و آشنایی با وزگان این حوزه چاپ و منتشر شده است.

ب- ژان ویت، اصطلاحنامه توسعه فرهنگی «فارسی، انگلیسی، فرانسه»، برگردانده: ناصر پاکدامن (تهران: مرکز اسناد فرهنگی آسیا، ۱۳۵۸) ۲۹۶ ص.

دارد و بخشی از اصطلاحنامه کلان علوم اسلامی است. در کنگره کاملیس ۴ (تهران، ۳۱-۲۹ خرداد ۱۳۷۴) به نحوه تدوین و ساختار آن به طور مشروح اشاره شد. (۸)

همچنین بخش‌های اقتصاد و مدیریت اصطلاحنامه کلان یونسکو به منظور ذخیره و بازیابی مدارک در مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی ترجمه شده است و مورد استفاده سایر مراکز اطلاع‌رسانی قرار می‌گیرد.

از آن جا که اصطلاحنامه‌های خارجی بر مبنای نیازهای فرهنگی و علمی وابسته به خود پایه ریزی می‌شوند، پس نیاز به تدوین اصطلاحنامه‌هایی می‌رود که شامل واژه‌ها، اصطلاحات و تعبیرات رایج در متون فرهنگی ایران باشد و تطابق معنایی و لفظی بیشتری با اصطلاحات روزمره پیدا کند.

در پاسخ به این ضرورت، سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی ویرایش اول «اصطلاحنامه فرهنگی فارسی» (اصفا) را به جامعه فرهنگی ایران عرضه کرد. پدیدآورندگان این اثر به ترتیب ظهور نامشان در صفحه‌های عنوان و سنجش همکاران ویرایش اول، از این قرار است: ۱) دبیر شورای علمی اصطلاحنامه: فریبرز خسروی؛ ۲) اعضای شورای علمی اصطلاحنامه: فیروزه برومند، دکتر عباس حری، دکتر مهرانگیز حریری، مهندس محمد حسین علیمحمدی، عبدالله ناصری طاهری؛ ۳) کارشناسان: نرگس قدیمی، ملیحه کرباسیان، فربیا ارشد؛ ۴) همکاران این ویرایش در حوزه آموزش و پرورش: دکتر خسرو باقری، دکتر علی اکبر شعاعی نژاد، دکتر بهرام محسن پور؛ در حوزه ارتباطات: دکتر مهدی محسنیان راد؛ در حوزه اقتصاد: دکتر سبحانی، دکتر عبدالناصر همتی؛ در حوزه جامعه شناسی: دکتر عماد افروغ، علی انتظاری، دکتر محمد توکل، کاووس سید امامی، دکتر منوچهر محسنی؛ در حوزه جغرافیا: دکتر حسین شکویی، دکتر محمودی، دکتر رضا مقدم؛ در حوزه روان‌شناسی: دکتر خسرو باقری، مصطفی تبریزی؛ در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی: عبدالحسین آذرنگ، شیرین تعالوی، فاطمه رهادوست، دکتر ماندان‌اصدیق بهزادی، کامران فانی، غلام‌رضا قادری عراقی.

این کوشش پس از نشتهای علمی بسیار از سال ۱۳۷۰ در یاری ضرورت تدوین چنین اصطلاحنامه‌ای، بالاخره به ثمر رسید. مواد این اثر با بهره گیری از بانک اصطلاحات موجود در سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی که شامل اصطلاحات رایج در اصطلاحنامه‌های انگلیسی، اصطلاحنامه توسعه فرهنگی آسیا، و نیز اصطلاحات وضع شده در مرکز اسناد فرهنگی آسیا، به علاوه تجربه‌ای که از سال ۱۳۶۱ نسبت به تدوین مقاله‌نامه‌های

خاص فرهنگی به دست آورد.^۶ - که حاصل آن نمایه‌سازی یکصد و هفتاد هزار مقاله بوده است. تحقیق و تدوین گردید.

این اصطلاحنامه در قطع رحلی و ویرایش اول فعلًا به صورت تکثیر محدود و فتوکپی به بهای ۳۰۰۰۰ ریال در دسترس علاقه‌مندان و نمایه‌سازان قرار گرفته است. مقدمه این اصطلاحنامه حاوی نکات بسیار جالب در باب اصطلاحنامه‌ها (به طور کلی)، تفاوت میان اصطلاحنامه و سرعنوانهای موضوعی و نیز تاریخچه تدوین، دستور العمل استفاده و سایر اطلاعات ضروری درباره این اصطلاحنامه خاص است. استفاده کشندگان از این مجموعه پیش از کار با آن باید از محتویات مقدمه آگاه شوند.

آنگاه متن اصطلاحنامه آغاز می‌شود که شامل: ساختار رده‌ای اصطلاحنامه، نمایه الفبایی اصفا، نمایه سلسله مراتبی اصفا، نمایه گردشی اصفا و بالآخره منابع اصطلاحات می‌شود. در این مجموعه، تعداد ۲۴۱۷ اصطلاح در این ویرایش آمده است. پوشش موضوعی این جلد، همان طور که در شرح پدیدآورندگان اشاره شد، از این قرار است: ۱- آموزش و پرورش؛ ۲- ارتباطات؛ ۳- اقتصاد؛ ۴- جامعه‌شناسی؛ ۵- جغرافیا؛ ۶- روان‌شناسی؛ ۷- کتابداری و اطلاع‌رسانی. در ویرایش آینده احتمالاً حوزه‌های ادبیات و زبان‌شناسی، پژوهش، تاریخ، حقوق، دین، علوم سیاسی، فلسفه و عرفان، مدیریت، هنر و فرهنگ درج خواهد شد.

شیوه تنظیم اصطلاحات بر اساس سهولت استفاده، به چهار صورت ذیل آمده است: ساختار رده‌ای، که کلیه توصیفگرها هر حوزه با تعیین نوع رابطه آنها با دیگر اصطلاحات، مشخص شده‌اند. نمایه الفبایی که کلیه توصیفگرها و غیر توصیفگرها مطابق حروف الفبا مدخل قرار گرفته‌اند و اصطلاحات اعم و اخص و یا مرتبط هر یک مشخص شده است. غیر توصیفگرها

^۶ در این زمینه، ر.ک: فهرست مقالات جنگ تحملی در مطبوعات جمهوری اسلامی ایران، ۵؛ دوره اول: فهرست مقالات انقلاب اسلامی در مطبوعات ایران، دوره دوم: فهرست مقالات در مطبوعات انقلاب اسلامی ایران، دوره پنجم: فهرست مقالات فارسی در مطبوعات جمهوری اسلامی ایران، و از دوره دهم فهرست مقالات فرهنگی در مطبوعات ایران منتشر شده است.

مطابق ذوق و سلیقه و براساس مباحث مطرح شده در آن زمینه خاص، نتیجه این رایزنی است.

این اصطلاح‌نامه براساس نرم افزارهای موجود قابلیت روزآمد شدن را نیز دارد و در آینده با تکمیل و افزودن دیگر مباحث فرهنگی می‌تواند خلاً چنین ایزارهای کنترل کتابشناختی را در ایران پر نماید.

مأخذ

۱. مصطفی ذاکری، «گنج واژه». نامه فرهنگستان، ش ۴ (زمستان ۱۳۷۴)، ص ۵۶.
۲. داریوش آشوری، فرهنگ علوم انسانی: انگلیسی-فارسی (تهران: نشر مرکز، ۱۳۷۴)، ص ۳۸۱.
۳. مصطفی ذاکری، ص ۶۲.
۴. اتحادیه بین‌المللی مراکز مدارک (فید)؛ یونسکو، اصطلاح‌نامه علم اطلاع‌رسانی و دکومانتاسیون، ترجمه محمد حسین دانشی و عبدالحسین آذرنگ (تهران: مرکز اسناد فرهنگی آسیا، ۱۳۵۷)، ص ۱ و ۲.
۵. دومینیک سن ویل، راهنمای نمایه‌سازی مدارک و گسترش اصطلاح‌نامه توسعه فرهنگی در کشورهای آسیا، ترجمه عبدالحسین آذرنگ (تهران: مرکز اسناد فرهنگی آسیا، ۱۳۵۶)، ص ۲۲.
۶. رابرت فاگمن، تحلیل موضوعی و نمایه‌سازی: مبانی نظری و توصیه‌های عملی، ترجمه علی مزینانی (تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۴)، ص ۱۹۱.
۷. درک آوستین، پیتر دیل، راهنمای تهیه و گسترش اصطلاح‌نامه یک‌بانه، ترجمه عباس حری (تهران: مرکز اسناد و مدارک علمی ایران، ۱۳۶۵)، ص ۹.
۸. یعقوب نژاد، «اصطلاح‌نامه علوم اسلامی تلاشی در جهت هماهنگی بازیابی اطلاعات»، ارائه شده در چهارمین کنگره بین‌المللی کتابداران و اطلاع‌رسانان مسلمان، کاملیس ۴ (تهران، ۱۳۷۴ خرداد ۱۳۷۴).
۹. درک آوستین، پیشین، ص ۸۰.

نیز به توصیفگرها ارجاع داده شده‌اند. ضمناً یادداشت‌های دامنه نیز فقط در این نماد ظاهر شده است. نمایه سلسله مراتبی، مجموعه اصطلاحاتی است که در ساختار رده‌ای، یک نظم سلسله مراتبی را تشکیل داده‌اند. در این نمایه، اعم ترین اصطلاح، مدخل قرار گرفته و به ترتیب حروف الفبا آمده است. نمایه گردشی، در این نمایه، کلیه واژه‌های توصیفگر و غیر توصیفگر، مدخل قرار داده شده است و شماره هر اصطلاح مقابله آن آمده و غیر توصیفگرها به شماره توصیفگرها مربوط ارجاع داده شده است.

در زمینه ارزشیابی یک اصطلاح، پیش از ورود آن به اصطلاح‌نامه باید تدبیری اتخاذ شود. از جمله، تدوین کننده باید روایط مابین اصطلاح جدید و سایر اصطلاحات وجود در سلسله مراتب مربوط را مورد بررسی قرار دهد. به عبارت دیگر، باید قبل از پذیرفتن یک اصطلاح، مراجع ذیل را مورد بازبینی قرار داد: ۱) لغتنامه‌ها و دایرةالمعارفهای فنی استاندارد؛ ۲) اصطلاح‌نامه‌های موجود؛ ۳) طرحهای رده‌بندی؛ ۴) نمایه‌های نشریات و چکیده نامه‌ها؛ ۵) راهنمای‌های جاری و متون درسی؛ ۶) متخصصان موضوعی بویژه آنان که بآنمایه سازی و دکومانتاسیون آشنایی دارند. (۹) بر این اساس، تهیه کننده‌گان «اصطلاح‌نامه فرهنگی فارسی (اصفا)» حتی الامکان از منابع لازم (فارسی و انگلیسی) موجود و نظرهای متخصصان موضوعی استفاده کرده‌اند. از بیش از یکصد مأخذ فارسی اعم از متون درسی، فرهنگهای لغت، دایرةالمعارفهای موضوعی، فهرستگانها، نمایه‌نامه‌ها، سالنامه‌ها، نشریات ادواری، سرعوانهای موضوعی و اصطلاح‌نامه‌های موجود بهره جسته‌اند. همچنین از معتبرترین منابع خارجی شامل «اصطلاح‌نامه یونسکو» «اصطلاح‌نامه توسعه فرهنگی» اثر زان ویت، «رده‌بندی دهدزی دیویسی»، «فرهنگ آکسفورد» و «سرعنوانهای موضوعی کتابخانه کنگره» کمال استفاده را برده‌اند. به عنوان نمونه در ساختار رده‌ای حوزه ارتباطات، شیوه کار و ترتیب ورود اصطلاحات، برگرفته از بخش ارتباطات «اصطلاح‌نامه یونسکو» اثر جین آچسن است. البته تغییراتی متناسب با متون و نوشتارهای فارسی و نیازهای مخاطبان این رشته در ایران به عمل آمده است، مثل بازگردان مدخل حقوق ارتباطات به جای قوانین و مقررات ارتباطی که تحت آن، مسائل مربوط به حقوق مؤلفان و مصنفان آثار فکری منعکس شده است.

همچنین رایزنی مؤثری با متخصصان موضوعی در هفت حوزه تحت پوشش صورت گرفته است که تغییرات ایجاد شده